

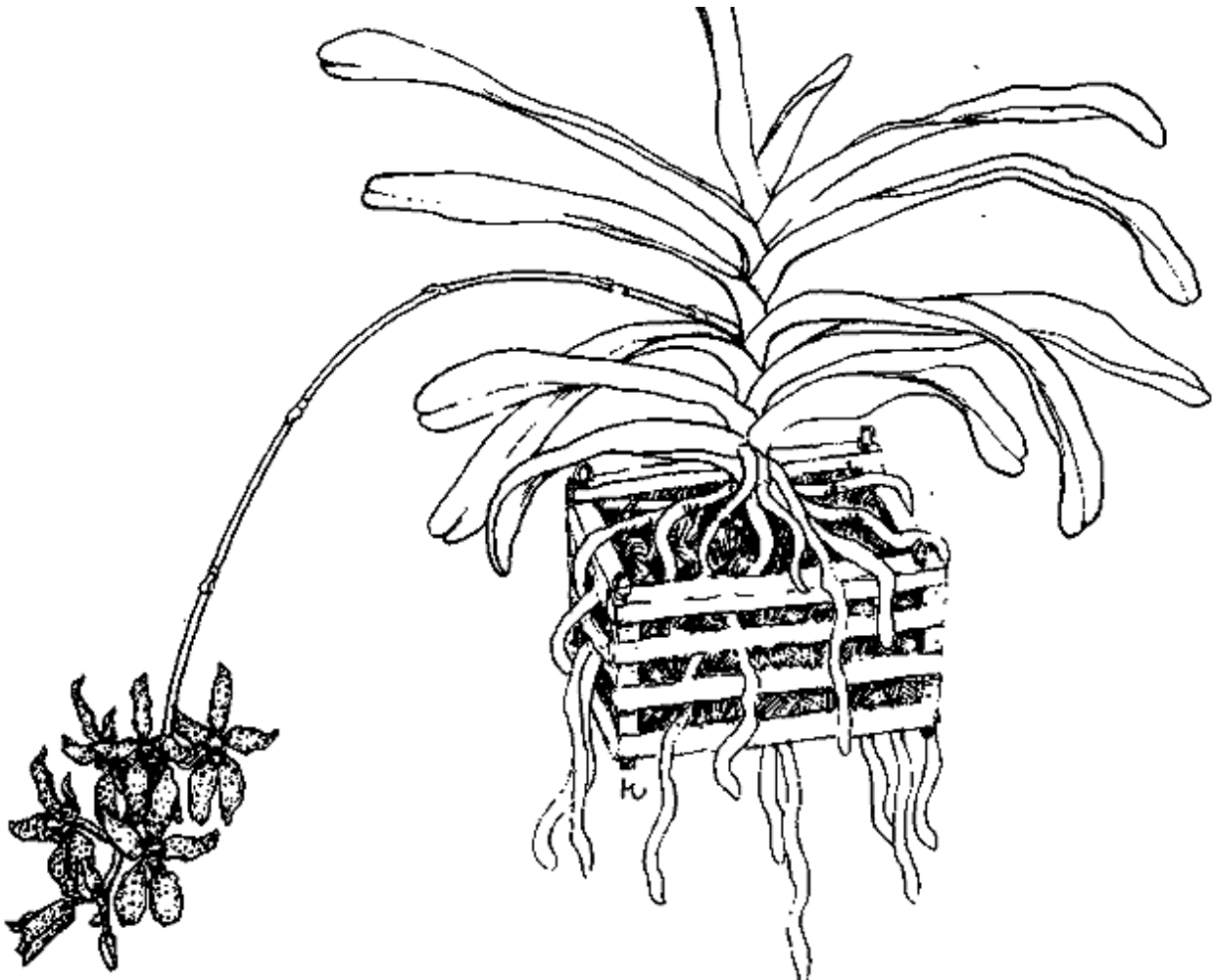
Renanthera monachica

Vindplaats:

Op de Filippijnen speciaal in het heuvelterrein van het Zambales gebergte aan de oostkust van het eiland Luzon. De plant werd in 1915 beschreven door Prof. Oakes Ames (1874-1950)

Omschrijving:

Vergeleken met meer bekende *Renanthera* etc., is deze soort een vrij gedrongen plant van maximaal 50 cm hoogte. De stengel kan evenwel 1½ cm dik worden. De vlezige stugge dofgroene bladeren kunnen bruinig tot dofpaars aanlopen als de plant een zonnige plaats krijgt. Het blad is oneven gelobd aan de punt. De omhoog groeiende, 30 à 40 cm lange bloemstengel heeft een tros losjes gerangschikte bloemetjes, variërend in aantal van 6 tot 30. De kleur is helder oranje met rode spikkels bezaaid en de bloem is ca. 3½ cm hoog. De bloedrode lip is veel kleiner. De bloei valt vaak in de winter, maar soms ook in het voorjaar. De bloemen blijven wekenlang goed aan de plant.

Cultuur:

Een plant voor de warme- tot gematigd warme kas op een plaats met maximaal zonlicht. In de natuur worden ze in de volle zon aangetroffen, maar omdat wij, bij ons in de kas, vrijwel niet diezelfde luchtvochtigheid kunnen bewerkstelligen moeten wij op het heetst van de zomerdagen wat zonlicht afschermen om verbranding tegen te gaan.

Zoals ook bij sommige *Vanda* soorten het geval is, krijgt men *R. monachica* niet in bloei op plaatsen, waar niet het hele jaar door volop licht is.

Potcultuur is natuurlijk zeer goed mogelijk en wel in uitsluitend osmunda of dennenschors. Het kweken op een stammetje of mexifern blok gaat zeker zo goed, maar vereist dan een andere methode van gieten, omdat de plant dan veel sneller opdroogt. Bij de laatste methode, hoeft men niet dagen lang te wachten totdat het materiaal droog is om weer te kunnen gieten, hetgeen bij potcultuur wel het geval is.

Vanaf maart / april wordt de plant regelmatig gegoten en gebroesd met de nevelspuit op warme dagen; op regendagen niet.

Vanaf oktober en de winter door moet men spaarzaam gieten.

Zeker na de bloei enige weken volkomen rust geven of die nu in de winter of in het voorjaar heeft plaats gehad.

Planten zoals Renanthera's en vele Vanda's hebben naar verhouding weinig wortels. Deze bevinden zich voornamelijk buiten de pot of het blok en halen het voedsel ook uit de lucht bij regenval.

In een kas dienen wij dus een lichte bemesting te geven, die via de gieter of nevelspuit op deze wortels terechtkomt. Bovendien willen epifyten graag stevig vast zitten op boomstammen, takken enz. Wij moeten die zogenaamde luchtwortels gelegenheid geven zich ergens aan vast te kunnen hechten met latten of aan een houten rek. Dit zal de groei van dit soort planten sterk bevorderen. Deze Renanthera lijkt ons minder geschikt voor de huiskamer, waar in het algemeen te weinig zonlicht kan gegeven worden in combinatie met een hoge relatieve vochtigheid.